

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/32/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114011822
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3114011822.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a členov senátu JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Patrika Príbelského v trestnej veci proti odsúdenému A. D., nar. XX.XX.XXXX v J., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Ilava, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 12. marca 2015 prejednal sťažnosť odsúdeného, ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 1Pp/102/2014 zo dňa 17.12.2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného A. D. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín napadnutým uznesením sp. zn. 1Pp/102/2014 zo dňa 17.12.2014 podľa § 415 ods.1 Trestného poriadku s poukazom na § 66 ods.1, ods.2 Trestného zákona zamietol návrh odsúdeného A. D. na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn.: 2T/29/2010 zo dňa 03.07.2013 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Nitre sp. zn.: 2To/68/2013 zo dňa 18.09.2013, pre trestný čin podvodu podľa § 221 ods.3 Trestného zákona, v trvaní 6 rokov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Toto uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože proti nemu ihneď po vyhlásení podal sťažnosť odsúdený A. D.. Sťažnosť bližšie nezdôvodnil.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí na základe podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Zo spisového materiálu vyplýva, že Okresný súd Trenčín uznesením sp. zn. 1Pp/102/2014 zo dňa 17.12.2014 podľa § 415 ods.1 Trestného poriadku s poukazom na § 66 ods.1, ods.2 Trestného zákona zamietol návrh odsúdeného A. D. na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn.: 2T/29/2010 zo dňa 03.07.2013 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Nitre sp. zn.: 2To/68/2013 zo dňa 18.09.2013 pre trestný čin podvodu podľa § 221 ods.3 Trestného zákona, v trvaní 6 rokov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Odsúdený začal trest vykonávať dňom 18.9.2013 a jeho koniec je určený na 25.3.2016. Správanie a vystupovanie odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody nie je na požadovanej úrovni. Nerešpektuje režimovú činnosť a ústrojnú disciplínu. Nebol disciplinárne odmenený. Disciplinárne bol potrestaný šesťkrát za porušenie ústavného poriadku. Odsúdený si neplní svoje povinnosti ani stanovené ciele a úlohy programu zaobchádzania. K trestnej činnosti zaujíma čiastočne kritický postoj. Resocializačná prognóza je nepriaznivá na základe vysokého rizika sociálneho zlyhania. V minulosti bol 18 krát súdne trestaný v priebehu rokov 2003 až 2012, vrátane aktuálneho odsúdenia,

a to prevažne pre majetkovú trestnú činnosť. Odsúdený nepreukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie, pričom riaditeľ ústavu jeho podmiennečné prepustenie neodporúča.

Okresný súd Trenčín v napadnutom uznesení uviedol, že u odsúdeného je síce splnená formálna podmienka na podmiennečné prepustenie, nie je však splnená podmienka materiálna v tej časti, v ktorej sa vyžaduje preukázanie polepšenia počas výkonu trestu a dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode. Poukázal pritom na hodnotenie ústavu, z ktorého vyplynulo, že resocializačná prognóza odsúdeného je nepriaznivá na základe vysokého rizika sociálneho zlyhania. Odsúdený nemá záujem zmeniť doterajší spôsob života a stanovený program zaobchádzania neplní. Má vykázaných šesť disciplinárnych trestov a doterajšie výkony trestu odňatia slobody nevedli u odsúdeného k náprave. Riziko recidívy je preto podľa súdu prvého stupňa príliš vysoké. U odsúdeného preto nebolo preukázané polepšenie a neexistuje dostatočná záruka, že bude na slobode viesť riadny život.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti krajský súd potom konštatuje, že súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď na verejnom zasadnutí žiadosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

V prvom rade je potrebné skonštatovať, že odsúdený nemá automaticky na podmiennečné prepustenie nárok. Zákon ponecháva súdu plne na úvahu, či pri zohľadnení a zhodnotení všetkých skutočností návrhu vyhovie alebo nie. Samozrejme podmienkou je, aby svoje rozhodnutie racionálne a zrozumiteľne zdôvodnil. Zmyslom podmiennečného prepustenia totiž nie je to, aby za dobré chovanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu odňatia slobody, bol odsúdený (páchateľ) automaticky prepustený po vykonaní stanovenej doby trestu, bez zreteľa na účel trestu. Podmiennečné prepustenie je na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom k účelu trestu a k ďalším okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený i na slobode povedie riadny život a že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Pozitívna prognóza budúceho chovania odsúdeného je nutným predpokladom pre rozhodnutie o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Táto prognóza musí vyplývať zo zhodnotenia chovania sa odsúdeného počas výkonu trestu a čiastočne i pred jeho výkonom (predchádzajúce odsúdenia). Význam má i zistenie, aké sociálne podmienky sú vytvorené pre odsúdeného po jeho prípadnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody.

V danom prípade z písomného hodnotenia i z dôkazov vykonaných súdom prvého stupňa na verejnom zasadnutí vyplýva, že odsúdený nezískal dosiaľ žiadnu odmenu a práve naopak, bol 6 krát disciplinárne potrestaný. Jeho správanie nie je v súlade s ústavným poriadkom, príkazy a nariadenia príslušníkov ZVJS často nerešpektuje. Ciele programu zaobchádzania neplní. Svoj doterajší spôsob života zrejme nechce zmeniť. Nepreukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a prepustenie neodporúča ani riaditeľ ústavu. Možno skonštatovať, že odsúdený je recidivistom, ani predchádzajúce početné pobyty vo výkone trestu odňatia slobody na neho nemali prevýchovný vplyv. Vo vzťahu k materiálnym podmienkam potrebným na podmiennečné prepustenie možno skonštatovať, že odsúdený ich absolútne neplní. Doterajším výkonom trestu odňatia slobody nepreukázal polepšenie (ba práve naopak) a nemožno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Riziko recidívy je u odsúdeného enormne vysoké.

Okresný súd preto postupoval správne, keď žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol pre nesplnenie materiálnej podmienky. Svoje rozhodnutie pritom náležite a fundovane zdôvodnil.

Krajský súd sa preto stotožnil s rozhodnutím súdu prvého stupňa, že odsúdený aktuálne nespĺňa podmienky na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Z vyššie uvedených dôvodov preto krajský súd sťažnosť odsúdeného nepovažoval za dôvodnú a podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ju zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.